

fuldstændig enig med det ærede Medlem, men jeg vil antage, at selv under den Forudsætning, hvorunder det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) brugte Ordet demokratisk, kan der ogsaa være Disciplin; disse to Ting ere neppe aldeles uforenelige. Dernæst kom ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds til at sige, at naar vi skulde have Noget, vilde han gaa til store Udgifter under den Forudsætning, at de Herrer vilde indestaa for, at vi saa kunde forsvare Landet. Jeg betvivler, at Nogen vil give det ærede Medlem denne Sikkerhedsgaranti, og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds har ogsaa sagt, at Ingen kunde indestaa derfor; dette er saa naturligt. Men selv om der blev givet en temmelig bestemt Forsikkring om, at naar de og de Fæstningsværker bleve anlagte med den og den Armeorganisation, vilde det være meget sandsynligt, at vi kunde afflaa og modstaa et Angreb af en overlegen Hænde, har jeg en besteden Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem ikke, saafremt Udgiften skulde komme til at løbe op til de 20 Millioner, som han omtalte, dog vilde have Betæneligheder og maaske ikke finde Garantien sikker nok. Jeg betragter nærmest denne Udtalelse, i Sammenligning med en Udtalelse, som fremkom i Formiddagsmødet fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), der sagde, at han kunde forstaa Afvæbning; dette var Noget, der var Mening i, men at give en betydelig Del Penge og dog kun have et løst organiseret Forsvar, det duede ikke Noget. Jeg tror heller ikke, at det nævnte ærede Medlem vil være vel tilfreds med at afvæbne; men det er saadanne Udtalelser, som let komme frem, naar man kommer i en løftet Stemning, saa synes man, at man enten vil have Noget eller Intet. Jeg tror nu, at en Mellemvei i de fleste Tilfælde er at foretrække. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds boede en lille Tid ved Winterstyrken. Saa vidt jeg forstod, var han enig i den Betragtning, at Garnisonsmandskabet i Grunden ikke havde stor Nytte af den Uddannelse, det fik. Saaledes opfattede jeg hans Udtalelser i Begyndelsen; men han kom dog til Slutning til at sige, at en Winterstyrke vilde være overordentlig gaarlig, idet den saa godt som danne en Kjerne, hvorom det mindre uddannede Mandskab kunde slutte sig. Dette kan være muligt, men jeg tror dog, at denne Fordel bliver mindre, end man gjør Regning paa. Der blev ogsaa fornødig af et æret militært Medlem omtalt, at Vagtjeneren tog en betydelig Del af Soldaternes Tid, og han holdt tilbørlig paa Winterstyrken for at lette Rekrutstyrken for Vagtjeneren. Naar altsaa en stor Del af Winterstyrken skal benyttes til Vagtjeneren, saa indser jeg ikke, at den nyttige Uddannelse kan blive meget stor. Der kan naturligvis nok blive en Del Dage til Gynæstik, Gøvedreb, mindre theoretiske Øvelser og andet Saadant, men paa dette lægger jeg ikke saa

særdeles stor Vægt. De praktiske Øvelser, der foretages med en større Styrke ved Felttjenestøvelserne, have i mine Dine mest Værd, og dem tror jeg, at der kommer temmelig lidt ud af om Vinteren. Jeg skulde derfor være meget tilbørlig til ganske at undvære Winterstyrken og Garnisonsjeneren; jeg tror, at den Tjeneste, der hertil udføres, nok paa anden Maade kunde staves tilveie, og det vil være en Lettelse for Mandskabet paa flere Maader og tillige en Besparelse i Udgifterne at ophøre med denne Tjeneste. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds omtalte tillige Nyttestyrken og mente, at den Styrke, som af Ministeriet er foreslaaet, der er noget større end den nuværende, paa ingen Maade var for stor. Ja, det kan jo gjerne være; naar man betragter den fra en vis Side, kan den maaske nok kaldes svag, og jeg skal saa lidt som Nogen være med til at kaste Brag paa denne Baabenart, ved hvilken jeg iøvrigt selv har havt min militære Uddannelse. Men jeg tror dog, at den ikke alene er meget kostbar, men ogsaa efter vore Forhold som oftest kun lidt anvendelig. Der kan være visse Grene af Tjenesten, hvortil den kan være uundværlig; men i saa Henseende kunde jeg meget ønske, at Nyttieret blev noget lettere uniformeret og ekviperet, end det er, og jeg er da navnlig meget tilbørlig til at tro, at det vilde være til betydelig Gavn og Fordel for Nyttierets Bevægelser i det Hele, om det var Karabinen kvit. Vi behandlede dette Emne i 1867, og jeg udtalte mig dengang bestemt imod Anskaffelsen af Karabinen — der var netop dengang Tale om Indførelsen af en ny — men der blev fra flere Sider bestemt holdt paa Nødvendigheden af, at vort Nyttier var beabnet med Karabiner. Man gjorde gjældende, at de andre Landes Nyttier havde saadanne Baaben, og at det derfor vilde være at stille vort eget for spågt, naar det skulde møde det fjendtlige Nyttier. (Udførelse af N. P. Jensen). Det kan nok være, men jeg tror dog, at det neppe vil være i 1 af 20 Tilfælde, at Karabinen bliver brugt. Tilhest er den kun lidt bevendt, da den allerførste Del af Hænsene er bange for Stud og farer til alle Sider, saasnart en Karabin bliver tagen op og spændt. Et Par gode Pistoler kunne i en Gaandevending benyttes, men en Karabin er kun til liten Nytte. Dernæst opholdt det ærede Medlem sig ogsaa noget ved Bestemmelserne i det foreliggende Forslag om Fjoremmelse, og han havde megen Betænelighed ved, at Fjoremmelsen blandt Befalingsmændene kunde ske ved Valg. Jeg tror dog, at en saadan Ordning har flere Fordele end Mangler. Der som Fjoremmelsen udelukkende skal ske efter Anciennitet, saa forekommer det mig, at Mange maaske ville blive tilbørlige til at stræbe saa lidt som mulig efter virkelig Dygtighed og virkelig Fremragenhed; thi naar det er givet, at de kun kunne rykke op efter Alder, naar de maa sige til